

uer, si quid inspicere vult, alter procul abducit? An quia dissimilis eorum imbecillitas est. Senex enim quia videre non potest, ubi minus radij coeunt, rem videndam eo abducit, ubi visurus maximè est: procul enim coire radij solent. Lusciosus ille videre quidem rem isthic potest, sed quanam rei conspectæ caua sint, quæve excedant, discernere nequit, itaque in his fallitur: caua quippe, & excedentia splendore discerni maximè possunt: quæ, quoniam procul percipere, quemadmodum rei obuia ingruat, nequeant, proximè abducunt. 27 Cur homo solus, aut certè maximè animantium omnium oculis deprauetur per limitatem? An quia vel solus, vel maximè comitiali morbo in tenera ætate laborat, cum depruari omnibus accidit. 28 Cur vni animantium homini transueri depruarique per limitatem oculi possint? Vtrum quòd oculos minimo interstitio discretos è directoque positos homo habet, perspicui idcirco menda in eo maximè possit. An quia cæterorum animantium oculi unicolores maximè sunt? Nec deprauatio sequeretur, si vno quolibet colore præditus oculus esset. An quia solus ex omnium animantium genere morbo comitiali rapitur: quod genus morbi transuerrere oculos, sicut cætera etiam membra potest. Nonnullis tamen, vt serò eo morbo vexari incæpere, sic lumina serò deprauantur. 29 Quam ob causam manu præ lucerna, aut Sole obiecta, melius inspicere possumus? An quia lucerna, Solisve lux nostris occurrens luminibus, reddit suam ob nimietatem infirmiora: quippe quæ rem etiam sibi cognatam interimere præ sua possit exuperantia: at verò manu ita arcente, nec luminum acies officii potest, & res visui obuia nihilo minùs in luce posita est: vnde fit, vt & acies plenius agat, & res inspectanda nihilò minus videatur. 30 Cur manus dextra, & pes dexter à suis sinistris differunt, oculus, & auditus nullo discrimine distant? An quia immista, synceræque elementa sùsq; deque sunt. Discrimen verò situm in his est, quæ elementorum coitu constant. Sunt autem sensus isti è synceris illis, immistisque: visus scilicet ex igne, auditus ex aere.

Eorum, quæ ad aures pertinent, Sectio 32. cuius quæstiones XIII.

Cur aures, qui omnium maximè partium nostræ faciei exangues sunt, rubore magis afficiantur, ubi nos pudor

A γὰρ προσάγει, αἱ τι βούλονται εἶδέν· ὁ δὲ, πύρρον ἀπάγει; ἢ ὅτι οὐχ ὁμοία ἢ ἀδύναται παρέπεται αὐτοῖς; ὁ μὲν γὰρ προσβύτης, ὁ πῦρρον ἀδυνατός ἐστιν, οὐ μὴ συμπίπτει ἢ ὁμοίως αὐτῶν, ἀπάγει τὸ θεαρόμενον, αἶτε καὶ μέλισσαι μέλιων ὄψεται· πύρρον δὲ συμπίπτει. ὁ δὲ, αὐτὸ μὲν ὄρα· ποῖα ἢ κοῖλα, καὶ ποῖα ἐξέχοντα πῦρρον μύρου, ἡ ἐπὶ δυνάται κρίνεται, ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ἀπατάται. τὰ δὲ κοῖλα καὶ τὰ ἐξέχοντα, μέλισσαι τῇ ἀγῆ κρίνεται. πύρρον μὲν οὐκ [οὐ] δύναιται τῇ ἀγῆ καταμαθεῖν, πῶς ὅτι βάλει ὅτι τὸ ὄρα τὸν ἐγὼθεν δὲ, μέλλον καταφανὲς ἐστίν. καὶ διὰ τὴν ζῶαν ἀνθρώπου, ἢ μύρον, ἢ μέλισσαι διασφραῖζι; ἢ ὅτι ἢ μύρον, ἢ μέλισσαι ὅτι πληθύνον ἐν τῇ νότιον γίνετ· ὅτε καὶ διασφραῖζαι συμβαίνει πᾶσι; καὶ διὰ τὴν οἱ ἀνθρώποι μύρονι τ' ἄλλων ζῶων τὰ ὄμματα διασφραῖζοι; ποτέρω διὰ τὸ ἐλάττωσεν διάσφραγμα ἐστὶ τῶν ὀμμάτων, καὶ ἐὰν διδεται; ὡς ἐδὲ δὴλον σφρόδρα γίνεται τὸ μὴ καταρωμαθῆν· ἢ διότι τῶν ἄλλων μονόχρωα τὰ ὄμματα ἐστὶ μέλλον; εἰ δὲ ἢ ἐν χρωμᾷ τι πῦρρον μύρου, ἢ μὲν διασφραῖζι. ἢ διότι μόνον ἐν τῷ γῆνι ὅτι πληθύνονται τῶν ζῶων; ἢ δὲ ὅτι πληθύνονται, ἢ διότι μόνον ἐν τῷ γῆνι αἰώνων μύρων; ἀλλ' αἰῶνος ὄψεται πᾶσι γίνεται ἢ διασφραῖζοι, ὅσοις τὸ ἀρρώστια.

καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν λύχνον καὶ πρὸς τὸν ἥλιον προσήσται μέλι, τὴν χεῖρα πρὸς πῦρρον, μέλλον ὀφθαλμῶν; ἢ ὅτι τὸ δῶτό τῷ ἥλιου καὶ λύχνου φῶς προσπίπτον μὲν ἢ μύρον πρὸς τὴν ὄψιν. ἀδυνατέστερον ποιεῖ δὲ ἑσπέρωλλῶν;

E φτεῖρει γὰρ αὐτὰ καὶ τὰ συγχρητῆ τῆ ἑσπέρωλλῶν. εἰρχθέντα δὲ ἑσπέρωλλῶν, τὴν μὲν ὄψιν οὐ λυμάνει τὸ δὲ ὀφθαλμῶν, ὁμοίως ἐστὶν ἐν φατῆ, δὲ ἢ μύρον, μέλλον δὲ τὸ δὲ ὀφθαλμῶν, οὐδὲν ἢ πῶν ὀφθαλμῶν. λ διὰ τὴν χεῖρα καὶ ποῖε διασφραῖζι καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ [καὶ] τὰ ἀριστερὰ ὀμματα δὲ καὶ ἀκουῶν, οὐδὲ ὅτι τὰ συγχρητῆ τὰ ἐκκερῆν, ἀδὲ φασκαῶν ἐν δὲ τοῖς οἰσ τῶν συγχρητῆ, ἢ διασφραῖζοι αὐτῶν δὲ αἱ ἀδύνατοι εἰσὶν ἐξ εἰλικρινῶν ἢ μὲν ὄψιν, πύρρον ἢ δὲ ἀκουῶν, εἰσὶν.

Ὅσα πρὸς ὄψιν. λβ.

Διὰ τὴν τὰ ὄψιν, ὄντα ἀναμύτοιτα πῦρρον προσάγου, ὅταν ἀρχίζονται ἐρυθρῶν μέλισσαι; ποτέρω ὅτι εἰς τὸ καινὸν μέλισσαι, αὐροδύ-